Vlaams Parlement

vergadering **C39**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 21 november 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de migratie van Nederlandse veeteeltbedrijven naar Vlaanderen
– 226 (2018-2019) 3

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de kritiek op educatief materiaal en promotiecampagnes inzake vlees, uitgegeven door het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM)
– 230 (2018-2019) 6

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de migratie van Nederlandse veeteeltbedrijven naar Vlaanderen
– 226 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, de Nederlandse regering zet een rem op de intensieve veeteelt. In gebieden met een grote densiteit aan veeteeltbedrijven geldt er het principe van de staldering. Ik kende de term tot voor kort niet en heb dit dus opgezocht. Het principe is dat een nieuwe stal enkel gebouwd kan worden wanneer er ter compensatie 110 procent van de oppervlakte aan de oude stallen wordt afgebroken. Een en ander is het gevolg van aldaar uitgevoerde wetenschappelijke studies die een duidelijk gezondheidsrisico vaststellen voor omwonenden van intensieve veehouderijen.

Deze risico's worden nog aangescherpt door bijkomend onderzoek naar de efficiëntie van combiwassers. Er wordt gewag gemaakt van dieselgateachtige verschillen tussen de voorgespiegelde en de effectieve reducties. We zullen wel zien hoe dit verder verloopt, we hoeven hier het Nederlandse beleid als dusdanig niet te volgen. Blijkbaar werd in Nederland de reductienorm sterk verminderd, soms zelfs gehalveerd.

Beide maatregelen zorgen er blijkbaar voor dat de Nederlandse industriële veehouderijen op zoek gaan naar alternatieve locaties. Daarbij valt hun begerig oog op Vlaanderen. Hier staat er geen rem op ongebreidelde groei en zijn er vlot vergunningen te verkrijgen. Ik las gisteren nog een artikel in een krant over een varkenshouder die wilde investeren in Borgloon. De milieunormen en regels inzake dierenwelzijn vallen bij ons minder streng uit en er leeft op zijn minst de perceptie dat de handhaving van de regels in Vlaanderen minder streng zou zijn dan in Nederland.

Ik heb hierover de volgende vragen, minister.

Beschouwt u een vlucht van Nederlandse intensieve veeteeltbedrijven richting Vlaanderen als een economische meerwaarde of eerder als een ecologische bedreiging?

Lijkt het principe van staldering u ook toepasbaar in bepaalde regio's in Vlaanderen waar de veehouderij heel intensief is?

Hoe staat u tegenover de verlaagde reductienormen van combiwassers die in Nederland werden vastgelegd? Hoe verhouden die zich ten opzichte van de Vlaamse norm? Er zijn namelijk twee verschillende systemen van luchtwassers.

Klopt het aanvoelen van de Nederlandse concerns dat de milieunormen en regels inzake dierenwelzijn en de handhaving ervan minder streng zijn in Vlaanderen dan in Nederland?

Acht u het wenselijk dat dergelijke normeringen op een Europese standaard gebracht worden?

Hebt u er zicht op of er daadwerkelijk al Nederlandse bedrijven de grens oversteken om hun activiteiten in Vlaanderen te ontplooien?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega, ik kan u formeel zeggen dat er geen aanwijzingen of gegevens zijn die een vlucht van Nederlandse veeteeltbedrijven

naar Vlaanderen staven. Het is wel zo dat er een traditie is bij de Nederlandse agrarische ondernemers om sowieso sneller te emigreren. Ze kijken daarvoor in de eerste plaats naar Amerika, Canada en andere EU-lidstaten. Het zit in hun cultuur om snel andere plekken op te zoeken. Ook Vlamingen hebben dat in het verleden veel gedaan, nu gebeurt dat wat minder.

In sommige Nederlandse provincies is er een zogenaamde staldering, in andere provincies wordt dat overwogen. Dat is een kader dat wordt gecreëerd om vergunningen te verlenen. Er zijn nog juridische onzekerheden, want dit wordt juridisch aangevochten. In de Vlaamse context zou je met dit principe onvermijdelijk botsen op onze beperkte beschikbare ruimte en op de verhoging van de financiële investeringsdruk, waardoor het voor jonge startende landbouwers nog moeilijker zou worden dan vandaag om te beginnen met boeren.

Uiteraard ben ik een groot voorstander van een level playing field op Europees niveau. Daarom pleiten wij daar ook voor.

In Nederland werd inderdaad een wijziging van de regelgeving geurhinder en veehouderij gepubliceerd. Daarin werden geurreductiepercentages van gecombineerde luchtwassystemen gelijkgesteld aan die van enkelvoudige luchtwassystemen, meer bepaald 30 procent reductie voor chemische systemen en 45 procent voor biologische systemen.

In opdracht van de stuurgroep die taken toewijst aan het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO), heeft ILVO onlangs in Vlaanderen een meetcampagne uitgevoerd bij gecombineerde luchtwassers aan vleesvarkensstallen. Daaruit blijkt dat de gemeten geurreducties heel sterk variëren. De betrokken diensten bekijken hoe die meetresultaten nu beoordeeld en gebruikt kunnen worden bij vergunningverlening en voor de verfijning van de lijst van de ammoniakemissiearme stalsystemen.

Nu staat er een generieke beschrijving van de luchtwassersystemen. De bedoeling is dat die lijst verder wordt verfijnd. Aan elk type luchtwasser zal dan een specifieke beschrijving worden gegeven en zal een aangetoond reductiepercentage worden gekoppeld. Het is de bedoeling om daar in de loop van 2019 mee van start te gaan en dat goed te keuren.

Wat betreft de normen op het vlak van leefmilieu zijn wij voorstander van het gelijke speelveld. De regels die in Vlaanderen gelden inzake dierenwelzijn en milieu, zijn net als de Nederlandse gebaseerd op Europese regelgeving. Ik denk dat er grote gelijkenissen zijn tussen de Nederlandse en de Vlaamse regelgeving. Het is mij niet duidelijk waar uw aanvoelen vandaan komt dat onze regels veel soepeler zouden zijn. Dat is in ieder geval niet zo. Op een studiebezoek in Nederland heb ik vastgesteld dat dat gelijkloopt.

U zegt dat het misschien aan de handhaving ligt. Bij ons wordt er gehandhaafd. Ik heb minder zicht op wat er in Nederland gebeurt. Ik weet dus niet of dat daar strenger of beter is. Uiteraard moet de regelgeving worden gehandhaafd.

We zitten ook op een ander vlak met een Europese context: het vrij verkeer van personen, kapitaal, diensten en goederen. Dat kun je niet zomaar tegenhouden. Europa kijkt daarop toe. Je kunt de grenzen niet zomaar sluiten voor investeringen uit de buurlanden.

Bart Caron (Groen): Minister, dank u wel. Het is niet mijn mening in veel gevallen. Ik pik het op uit wat ik lees en probeer verduidelijking te krijgen: zijn er factoren die dat in de hand werken, of net niet, en welke factoren zouden dat kunnen zijn? De motieven haal ik ook gewoon uit de berichten die ik lees – net als u, naar ik aanneem.

Als de normering dezelfde zou zijn, blijft het misschien eerder ook een thematiek die bijvoorbeeld met ruimtelijke ordening te maken heeft, die aan de basis ligt van dit soort bewegingen. Maar goed, we zijn blijkbaar te vroeg in de ontwikkeling om te kunnen vaststellen of er effectief gegevens zijn die wijzen op een soort van migratie van Nederlandse bedrijven naar het noorden van Vlaanderen. Het is in ieder geval een aandachtspunt. We hebben al een heel grote intensieve veehouderij. De ruimtelijke draagkracht – los van de discussie over staldering – laat niet toe om nog extra grote bedrijven toe te laten.

Ik kijk ten slotte ook uit naar het werk van ILVO: de toepassing en de verfijning van de reductienormeringen en -systemen bij luchtwassers. Dat is een belangrijk punt om de uitstoot in de toekomst te verminderen en tegen te gaan. We moeten op het vlak van emissies nog belangrijke inspanningen leveren.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Het lijkt mij ook wat vreemd. We hebben met de commissie bezoeken afgelegd. Onze regelgevingen zijn toch op elkaar afgestemd? In het verleden zijn ze ook al naar Centraal-Europa, Polen en dergelijke, verhuisd. Als ze het gemakkelijker willen, of als ze de regelgeving zouden willen omzeilen, zouden ze toch eerder naar het Waalse Gewest kunnen trekken, waar het misschien toch iets soepeler is?

Minister, zou de administratie een overzicht kunnen maken van de verschillen in regelgeving tussen Nederland en Vlaanderen? Zo zouden we op basis van objectieve parameters kunnen oordelen of er al dan niet verschillen zijn.

Jos De Meyer (CD&V): Mijnheer Caron, u in dezen laten leiden door gevoelens is altijd gevaarlijk. Feiten zijn bijzonder belangrijk, en het is belangrijk dat wij ons op feiten baseren. Maar ik ben het wel met u eens dat dit thema een aandachtspunt is. Uiteraard moet het gevolgd worden.

Minister, ik heb een bijkomende vraag. Kan een Nederlands bedrijf waarvan de bedrijfsleider de Nederlandse nationaliteit behoudt, een beroep doen op steun van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF)? Indien zijn bedrijfszetel gevestigd is in Nederland, maar een bijkomend bedrijf wordt gevestigd in Vlaanderen, kan hij dan een beroep doen op VLIF-steun?

Minister Joke Schauvliege: Uiteraard volgen wij dat op de voet. Dat was ook een van de redenen van ons studiebezoek aan Nederland. Er beweegt inderdaad wat rond de inname van de ruimte. We hebben natuurlijk een heel andere situatie bij ons in Vlaanderen. Ook in Nederland voelt men dat de oplossingen waar men naartoe wil, niet optimaal zijn. We blijven dat opvolgen.

Ik zal de diensten vragen of het mogelijk is om een overzicht te geven van de regelgevingen. Maar we zullen dan veel ruimer moeten gaan dan de regelgeving inzake landbouw. Het gaat over ruimtelijke ordening, over de pacht, over leefmilieu … Dat is een gigantisch werk. Alle regelgeving moet dan worden nagekeken. Bij ons bestaan er ook heel veel verschillen in de lokale interpretaties van de regelgeving op het vlak van ruimtelijke ordening.

Mijnheer De Meyer, u vraagt naar de VLIF-steun. Ik moet dat navragen. Ik wil vermijden dat ik iets zeg dat misschien niet correct is. Ik zal uw vraag laten onderzoeken door mijn diensten en u dan het antwoord overmaken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik zal dit blijven opvolgen.

De heer Vanderjeugd stelt een terechte vraag. Het zou misschien wel goed zijn indien we al een overzicht zouden krijgen van de leefmilieunormering. Dan zouden we al een belangrijke vergelijkingsbasis hebben. Dat lijkt me cruciaal te zijn. Vergelijken op het vlak van ruimtelijke ordening en zo is zeer moeilijk, denk ik. Met betrekking tot dierenwelzijn kunnen we het eventueel ook nog eens vragen aan minister Weyts.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de kritiek op educatief materiaal en promotiecampagnes inzake vlees, uitgegeven door het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) – 230 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, er kwam heel wat kritiek op de folders die het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) liet maken door een educatieve uitgeverij. De boekjes hebben als titel 'Vlees, van in de wei tot op je bord', en ze zijn gericht op leerlingen van 6 tot 12 jaar. Ze bevatten quizjes, spelletjes, weetjes en informatie over vlees: of vlees gezond is enzovoort. Er staat ook letterlijk in dat je het best gevarieerd eet, en dat het lokaal aankopen van vlees wordt gepromoot. De bedoeling zou zijn om de foldertjes toe te voegen aan de jongerenblaadjes, zoals Zonnekind en Zonneland, ons waarschijnlijk nog bekend zijn uit een min of meer ver verleden, naargelang de persoon.

Hoewel de blaadjes bedoeld zijn om eventueel te kunnen gebruiken als educatief materiaal – de scholen worden hier voor alle duidelijkheid niet toe verplicht, en kunnen zelf beslissen of ze er al dan niet gebruik van maken – komt er toch weer heel wat kritiek. De dagen voordien waren er ook al opmerkingen te lezen en te horen op de steak-frietcampagne van VLAM.

Zelfs ik wil absoluut niet beweren dat je elke dag vlees moet eten. Maar het lijkt erop dat de slinger nu aan het doorslaan is naar het andere uiterste. Goedbedoelde informatie wordt nu zo bekritiseerd, dat het lijkt alsof vlees het allerslechtste is wat je kunt eten, ook al komt het van bij ons.

Minister, wat is uw visie inzake het gelanceerde educatief materiaal en de promotiecampagnes van VLAM over vlees? Hebt u overleg gehad met VLAM, naar aanleiding van de commotie die ontstond over de campagnes?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega Wouters, u verwijst specifiek naar de folder die verspreid werd in scholen. Ik kan u zeggen dat er een educatief dossier opgemaakt is, en dat werd verspreid door uitgeverij Averbode. Dat is gebeurd in opdracht van vzw VLAM. Het was de bedoeling om de leerkrachten een geobjectiveerd, educatief pakket aan te bieden. Daarvoor werd er een objectieve folder opgemaakt, die ook onderbouwd was. Die had het over evenwichtige voeding en een duurzaam consumptiepatroon. Deze campagne wordt exclusief gefinancierd met sectormiddelen, die men bij VLAM uit de sector zelf samenbrengt.

Noch ikzelf, noch mijn voorgangers, geven of gaven operationele invulling aan de individuele promotieacties die door het bedrijfsleven gefinancierd worden. VLAM is een vzw, die aangestuurd wordt door een raad van bestuur. De vzw wordt gesubsidieerd, omdat ze taken uitvoert die voortvloeien uit de oprichtingsverdragen van de Europese Unie, en uit haar decretaal toevertrouwde taak.

VLAM communiceert zeer open en transparant, denk ik. Zij komen ook telkens hier naar het Vlaams Parlement, om alles toe te lichten. Ze zijn ook altijd bereid om op alle vragen te antwoorden. Uiteraard hebben wij ook soms overleg met VLAM, maar nogmaals, wij komen niet tussen in de promotie die vanuit de sector gebeurt. Maar over deze specifieke campagne hebben we geen apart overleg gehad. Maar VLAM is altijd bereid om naar het parlement te komen, om duiding en toelichting te geven, en om te antwoorden op vragen. Ik heb dat vorige week ook bij de bespreking van de beleidsbrief gezegd.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Dank u wel, minister. Ik geloof zelfs dat het al ingepland was dat VLAM ons kwam bezoeken. Ik kijk daar dan natuurlijk ook naar uit. Ondanks het feit dat de middelen van de sector komen, vind ik het zelf toch een vrij objectieve uitgave. Ik heb de vraagjes proberen op te lossen, en ik denk dat ik daar vrij aardig in geslaagd ben. Maar alle gekheid op een stokje, er wordt ook wel meer informatie gegeven dan enkel over vlees. Het verhaal dat ik elke keer bij mijn diëtist moet aanhoren, komt ook in dat boekje aan bod. Ik neem aan dat mijn diëtist in eer en geweten mijn lichaam beter probeert te krijgen. Ik denk dat dat zeker ook zal meespelen voor de gezondheid. Anderzijds is het de taak om promotie te voeren voor eigen artikelen van VLAM. Mijn aanvoelen is dat ze dat op een zeer degelijke en goede manier doen.

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

Herman De Croo (Open Vld): Ik zou willen beginnen met een anekdote, om de geest van de tijd te schetsen. Het is een persoonlijke anekdote, en het staat ook in mijn autobiografie. Ik ging op 10-jarige leeftijd naar het Sint-Stanislascollege in Mons, en ik was een heel tenger mannetje. Men noemde mij daar 'microbe'. Mijn ouders hebben mij dan gedurende vijf of zes jaar lang gevraagd dat ik bij het ontbijt een kwart kilo vlees zou eten. Ik heb dus vijf of zes jaar lang in het college een speciaal regime gehad: een steak 's ochtends bij het ontbijt. Toen ik wegging, noemde men mij daar 'bulldozer'.

U ziet dus dat men toen de zeer eigenaardige mentaliteit had, om vlees te geven aan kinderen die een beetje zwakjes waren. Men was dus overtuigd van de voedzaamheidsgraad van dit bijzonder smakelijk gebeuren.

In Afrika is Ethiopië bijvoorbeeld het land met de grootste veestapel. Men kan zich de vraag stellen of dat traditioneel ook al lang bezig is. Men moet maat houden in al die dingen. VLAM is merkwaardig, in die zin dat het een beweging is die gesteund wordt door de producenten, die zelfs matigend optreden wat betreft de vleesconsumptie.

Wanneer men een krant leest van twintig jaar geleden, en het dieet van die tijd bekijkt, en je vergelijkt het met het dieet van tien jaar later, dan krijg ik een gevoel van verkramping. Vergelijk het met een kramp in je kuit: je weet niet waarom ze er is, en je weet niet waarom ze weer weggaat. Het komt erop neer dat je omzichtig en voorzichtig moet zijn. Je moet dat redelijkerwijze benaderen. Je mag geen hetze creëren van de ene of van de andere kant. Ik zou niet zeggen dat linkse mensen vleesonthouders zijn, en rechtse mensen net vleeseters zijn. Dat geloof ik niet. Laten we de kerk in het midden houden.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Het debat ten gronde over VLAM zullen we straks voeren bij de bespreking van de conceptnota. Ik heb de brochures ook gelezen. Ik vind het geen neutrale informatie met een hoge educatieve waarde. Het is op zijn minst gekleurd. Ik lees bijvoorbeeld dat

vegetarische producten te veel zout kunnen bevatten. Dat kan inderdaad, dat gebeurt wel. Maar tegelijkertijd wordt er met geen woord gerept over de risico's van bewerkt vlees, waar het Vlaams Instituut Gezond Leven wel voor waarschuwt, want al die zaken zijn in de restcategorie van de voedingsdriehoek gestopt. Ik lees ook dat de kinderen wordt bijgebracht dat alles prima verloopt in de slachthuizen. Quod non. Dat is wel degelijk gekleurde informatie. Het is ook betaald vanuit de sector: je verwacht dus eigenlijk wel dat het een vorm van promotie is van hun product.

Ik wil een voorbeeld geven en jullie eens vragen wat jullie hiervan zouden denken. Stel dat er een brochure wordt uitgebracht over kernenergie en daarin staat dat kernenergie een belangrijk aandeel heeft in onze energievoorziening. Dat is dus niet gelogen. Maar tegelijkertijd wordt er in die brochure gezwegen over het radioactief afval dat wordt gegenereerd. Er wordt ook gezegd dat alternatieven, hernieuwbare energie uit zon en wind, niet altijd draaien. Dat is ook niet gelogen. Maar toch creëer je met een dergelijke brochure een toon, en dan nog ten aanzien van kinderen, onder de noemer van educatief zijn. Ik vind dat problematisch. In dat voorbeeld van kernenergie denk ik zelfs dat wanneer je geen tegenstander van kernenergie bent, je nog altijd niet akkoord zou gaan met het uitgeven van een dergelijke brochure en dat je dat ook gekleurd zou vinden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): We gaan niet vooruitlopen op de bespreking van de conceptnota, maar ik wil wel een principiële opmerking maken. Ik vind het vanuit een journalistiek oogpunt niet correct dat een blad dat zich naar kinderen richt, in zee gaat met welke organisatie dan ook om promotie te maken voor welk product dan ook. Ik vind dat de redactionele autonomie van die bladen voorop moet staan en dat het de verantwoordelijkheid is van de journalist, die een deontologie heeft, om te waken over het werk dat hij doet. We hebben strenge regels in het Mediadecreet voor reclame op televisie en radio gericht naar kinderen, net omdat kinderen relatief weerloos zijn ten aanzien van gekleurde boodschappen. Je kunt zeggen dat volwassenen weten dat het reclame is, maar zelfs dan eisen we dat publireportages of aanverwante dingen als dusdanig gemarkeerd worden. Hier gebeurt dat niet.

Dat is dezelfde kwaal die we nog zien. Er is een zijspoor, met name wat de VRT doet met VLAM-boodschappen die onder de categorie 'boodschappen van algemeen nut' vallen, en die ook alweer daardoor een soort van stempel van neutraliteit en objectieve informatie krijgen, want de overheid vertelt je altijd de waarheid en heeft het beste met je voor. Hier worden een aantal grenzen overschreden, of komt men ten minste op de grenzen. Het is superdelicaat om te doen. Ik vind dat Zonneland, Zonnekind en Uitgeverij Averbode wat dat betreft zeer waakzaam moeten zijn wanneer ze met dat soort dingen omgaan. Er mag van mij gerust een reportage over vlees zijn, maar dan met een redactionele verantwoordelijkheid en niet anders dan dat. Dan kan ik daarin meegaan. Dat is hier de kern van het probleem.

Ik heb ook veel moeite met het feit dat de VLAM-promotie bij de 'boodschappen van algemeen nut' thuishoort. Minister, u zegt dat VLAM een vzw en een private organisatie is, maar als dat zo is, dan hoort die niet thuis bij de 'boodschappen van algemeen nut'.

De voorzitter: Collega's, ter herinnering, op woensdag 5 december hebben we in deze commissie ons jaarlijks gesprek met VLAM zodat u de vragen niet alleen aan de minister kunt stellen maar ook aan de verantwoordelijken van VLAM, die nu trouwens meeluisteren.

Jos De Meyer (CD&V): Bij een dergelijke problematiek is het belangrijk om niet uitsluitend vanuit de eigen bril het thema te benaderen maar om te proberen

afstand te doen van elke mogelijke ideologische vooringenomenheid. Ik heb in het verleden altijd begrepen dat de gezonde, evenwichtige en duurzame voeding een van de bekommernissen is van VLAM. Maar op 5 december kunnen we daar iets meer over vernemen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik denk dat er niet echt bijkomende vragen zijn gesteld, maar er zijn vooral bedenkingen en verschillende visies geuit hier in het halfrond. Ik heb daar niet veel meer aan toe te voegen.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Collega's, dank u wel voor jullie bijdragen. Mijnheer De Croo, ik ben ooit ook een frêle manneke geweest. Dat is pas op mijn veertiende of vijftiende beginnen te veranderen, op internaat. Maar dat volledig terzijde. *(Opmerkingen van Herman De Croo)*

Dat was een zeer goed internaat, het klein seminarie in Mechelen.

Nadien in mijn opleiding slager-spekslager – ik benadruk mijn opleiding spekslager – vervaardigden we ook charcuterie, waar de heer Sanctorum daarnet op alludeerde. Als je dat volgens de regels van de kunst bereidt, is dat vakmanschap en gezonde voeding waar ik volledig achter sta. Zoals in vele zaken heb je natuurlijk ook binnen de vleesverwerkende sector 'bradeurs' die fouten maken. Ik kan begrijpen dat VLAM niet die mensen 'in the picture' wil zetten, maar wel de zaken die goed gaan, ook de slachterij waar alles goed loopt. Vlees dat vakkundig, op een goede, degelijke manier geslacht is, geeft gewoon beter vlees. Ook als vleesliefhebber ben ik op dat punt dierenliefhebber, want een dier dat goed behandeld is, zal een betere kwaliteit afleveren. Dat is zeer belangrijk.

Tot slot: ik ken inderdaad evenveel linkse als rechtse slagers, en dat is maar goed ook.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.